

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000 ภายใน 15666 โทรสาร 0-2259-6172

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันที่ 9 เดือนมกราคม พ.ศ.2562 หน้า 1,2,7 มูลค่าข่าว 244,637.-

ส่วนวิเทศสัมพันธ์และสื่อสารองค์กร ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูรายละเอียดได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

ชรรค์ชัย บุนปาน
ถ้าตอนนี้ยังหนุ่ม
ก็จะเป็นนักข่าว

น.2

ชรรค์ชัย บุนปาน

ถ้าตอนนี้ยังหนุ่ม ก็จะเป็น‘นักข่าว’

ชรรค์ชัย บุนปาน

ถ้าตอนนี้ยังหนุ่ม ก็จะเป็น‘นักข่าว’

1 4,975 วัน คือช่วงเวลา “มติชน” วางแผงทุกเช้าตรู่ นับแต่ฉบับปฐมฤกษ์ออกจากรั้วพิมพ์ในวันจันทร์ที่ 9 มกราคม พุทธศักราช 2521 จนถึงฉบับล่าสุดในเช้าวันนี้ 9 มกราคม พุทธศักราช 2562

เผยแพร่ข่าวสารที่กลายเป็นบันทึกประวัติศาสตร์สังคม เศรษฐกิจ การเมือง นานนับเนื่องกว่า 4 ทศวรรษ กลายเป็นส่วนหนึ่งของตำนานสิ่งพิมพ์ไทย

ชรรค์ชัย บุนปาน คือชื่อของบรรณาธิการคนแรก

จากสำนักงานและโรงพิมพ์เล็กๆ ข้างวัดราชบพิธฝั่งพระนคร ขยับขยายมาปักหลักในย่านประชาธิปไตยเป็นอาณาจักร ผ่านฤดูกาลหลากหลาย-ร้อน-ฝน-หนาว ผ่านรุ่มทางเศรษฐกิจวิกฤตปี’40 จนถึงสมรภูมิเทคโนโลยีที่เปลี่ยนโลกไปตลอดกาล

ในฐานะประธานกรรมการบริษัท มติชน จำกัด ชรรค์ชัย ในวันที่ ยังยืนยันหนักแน่นถึงประเด็นเนื้อหาและความถูกต้องว่าเป็นปัจจัยสู่ความเป็นหนึ่ง ไม่ว่าจะอยู่ในแพลตฟอร์ม “กระดาษ” หรือ “กระจก” บนหน้าจอสมาร์ตโฟนที่สื่อยุคใหม่จ้องแข่งขันกันแบบนาทีต่อนาที ในขณะที่ “นักข่าว” อาจไม่ติดอันดับยอดฮิตในคำตอบของคำถามถึงอาชีพที่ไม่ฝันเหมือนยุคเก่า ข้ายังถูกพายุใหญ่จากเสียงวิพากษ์อย่างหนักหน่วงหลายต่อหลายหน

หัวเรือใหญ่ค่ายมติชนผู้เริ่มต้นจากนักข่าวอาชีพ ทยอย “สยายมุ้ง” ด้วยเงินเดือน 1,000 บาท เปิดใจพร้อมยอมรับความเปลี่ยนแปลงในแต่ละยุคสมัย จากยุคเรียงพิมพ์สู่โลกออนไลน์ ไม่เคยยึดติด

ทั้งยังเดินหน้าสร้างสรรค์โปรแกรมใหม่ๆ อย่างรายการ “ชรรค์ชัย-สุจิตต์ ทอดน่องท่องเที่ยว” ที่ก้าวเข้าสู่ปีที่ 3 ท่ามกลางเสียงตอบรับอย่างอบอุ่น ทั้งจากแฟนเก่าตั้งแต่คราวได้อายา “สองกุมารสยาม” จาก ม.ร.ว.ถนัดศรี สวัสดิวัตน์ และแฟนใหม่วัย New Gen

ขับเคลื่อนโครงการเผยแพร่ความรู้ เชิดชูศาสนา พัฒนาแหล่งน้ำลำคลองต่อเนื่องไม่หยุดยั้ง

ยังเขียนโคลงสี่สุภาพด้วยความหมายดีพิมพ์ทุกฉบับวันอาทิตย์ ให้ขบคิดนัยยะแฝงเร้นในถ้อยคำ

ไม่หวั่นไหวในกระแสความเห็นต่างทางการเมือง เมื่อนั้นใจว่าทำในสิ่งที่ถูกต้องตามหลักวิชาชีพ ต่อไปนี้คือความคิด ความเห็นและความเชื่อของนักหนังสือพิมพ์ตัวจริงที่มีต่อสถานการณ์หลากหลายในแวดวงข่าวสาร

ก่อนจะถึง “พฤษภา” วันที่ 14,976 ของ “มติชน”

●มติชนก้าวเข้าสู่ปีที่ 42 เตรียมตัวอย่างไร?

จะไปเตรียมอะไร? ก็ต้องเตรียมความเจริญก้าวหน้า ถูกไหมเล่า (หัวเราะ) ก็ทำกันไป คนแก่ก็เตรียมเจ็บ เตรียมตาย หรือไม่ก็ต้องเตรียมก็ได้ ถ้าชอบประมาณ

●ปีที่แล้วเคยบอกว่ามีมติชนเหมือนอยู่ในวัยกลางคน แล้วปีนี้มีมติชนเหมือนอะไร?

ก็น่าจะโตขึ้นอีก มีความรอบรู้มากขึ้น มีพหุวิชาเพิ่มขึ้นมา วิชาสังคมเพิ่มขึ้น การทำงานก็ได้ผลเป็นบวกอยู่แล้ว แต่ขอให้เห็นความสำคัญของคนอื่นฯ

ด้วย เราอยู่ได้ด้วยคนอื่น อย่างอื่น สิ่งอื่น อย่าไปคิดว่าเราแน่ ถ้าคิดว่าเราแน่ ก็ล้มเหลวไปก่อนแล้ว ถ้าอยู่กับความจริงและยังมีลมหายใจอยู่ ก็ต้องแอ็กทีฟ การเผชิญความจริงจะทำให้เราไม่เพ้อเจ้อ การเพ้อเจ้อคือฝันชั่วครู่ อยู่ในวงกว้างตลอดแต่ไม่เคยตื่น (หัวเราะ)

●รู้สึกอย่างไร เมื่อมีคนบอกว่า “มติชน” เป็นสถาบันไปแล้ว?

อย่างแรกคือขอบคุณ และอย่าหลงผิดในสิ่งที่เขาชม ใครชมก็ต้องขอบคุณ เพราะเรารายชาติ (หัวเราะ) ให้มองอะไรด้วยเมตตาและอารมณ์ขัน จะช่วยได้เยอะ เพราะโลกนี้มันเหนื่อย มันทุกข์อยู่แล้ว ตามหลักพุทธศาสนา ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ไม่ทำอะไรเลยก็ไม่ดี ไม่ชั่ว

●‘มติชนทีวี’ เพิ่งได้รางวัลใหญ่จาก ‘ยูทูป’ พิสูจน์ว่าสามารถดำเนินไปได้ดีในยุคที่ ‘สื่อเก่า’ ต้องพัฒนาตัวเอง?

เราก็ต้องปรับตัว ความจริงนี้เป็นการกระทำอันปกติขององค์กรเราที่ทำมาอย่างเสมอต้นเสมอปลายและหนักแน่นอยู่แล้ว มติชนพัฒนาตัวเองมาตลอด ซึ่งก็ขอขอบคุณเพื่อนร่วมงานด้วยว่าทุกคนแอ็กทีฟ ไม่อย่างนั้นก็ไม่มีวันนี้ คงต้องล่มสลายไปแล้วถ้าไม่มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง

●สถานการณ์ล่าสุดยังมีสื่อใหญ่มากกว่า 1 สำนัก เปิดโครงการลาออกโดยสมัครใจ ในฐานะสื่อด้วยกันเวลาได้ยื่นข้อหาแบบนี้ กระทบความรู้สึกไหม ?

รู้สึกจนตายด้านไปแล้ว เพราะเราก็เคยเจอ เคยผ่านมาก่อน การเปลี่ยนแปลงคือเรื่องธรรมดา การที่จะอยู่รอดได้ก็ต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับความเป็นจริง กับสิ่งแวดล้อม ขนาดโดโนเฮียวยังตาย เพราะยิ่งใหญ่แต่ไม่ปรับตัวให้ถูกใจใคร ถ้าปรับก็อยู่ได้

●สื่อยุคนี้นอกจากเนื้อหาจะต้องแข่งกันที่ ‘ความเร็ว’ แล้วสื่อในยุคที่อินเทอร์เน็ตยังไม่มีเกิด แข่งกันด้วยอะไร?

แข่งกันที่ประเด็นข่าวและความเร็วเหมือนกัน ทั้งหมดเป็นองค์ประกอบที่จะนำไปสู่ความเป็นหนึ่ง ยุคนี้ใครมีของดีจะดูไวก่อน แล้วไปเห็นกันอีกทีบนแผงหนังสือตอนเช้าเลย เพราะออนไลน์ยังไม่มีขนาดโทรศัพท์เครื่องเดียว คนรอใช้ 50 คน 100 คน สำหรับสื่อยุคนี้ที่เน้นความเร็ว แต่ก็ต้องถูกต้องด้วย ให้มีข้อผิดพลาดน้อยที่สุด

●ท่ามกลางสื่อออนไลน์ที่เกิดขึ้นมากมาย จำนวนหนึ่งใช้วิธีลอกเนื้อหาจากสำนักอื่น มองสื่อเหล่านี้อย่างไร?

ถือว่าเป็นสื่ออีกแบบหนึ่งที่เกิดขึ้นมา โดยอาจจะไม่ได้คิดถึงหลักการ อุดมการณ์ คุณธรรม หรือความสุจริตแห่งวิชาชีพเลย เป็นสื่อใหม่ซึ่งไม่น่ากลัวอะไร สื่อที่ตรงกันข้ามก็ควรทำให้ดีกว่า ให้มีอารมณ์ขันกับคนพวกนี้ไว้ (หัวเราะ)

●ยุคหนังสือพิมพ์กระดาษ มีนักข่าวที่รอลงหรือขอข่าวคนอื่นไหม?

มี (เสียงสูง) พื้นฐานของคนแต่ละคนไม่เหมือนกัน บางคนฟังแล้วจับใจความได้เลย บางคนก็จับได้นิดเดียว บางคนถนัดในการลอก เพราะรู้สึกเพลินกว่า (หัวเราะ) สมัยก่อนหนังสือพิมพ์ออกพร้อมกัน ไม่มีออนไลน์ก็ลอกตั้งแต่ในภาคสนาม เพื่อนไป 9 โมง อีกคนตื่นสายไป 10 โมงครึ่ง ปรากฏคน 9 โมงเขียนสู้ 10 โมงครึ่งไม่ได้ก็มี

●นักข่าวรุ่นใหม่ในอดีต กับนักข่าวรุ่นใหม่ในปัจจุบัน เหมือนหรือต่างกันอย่างไร ต้องมีอะไรเป็นจุดร่วม?

สิ่งที่ต้องเหมือนกันคือ รักและศรัทธาในวิชาชีพอย่างเดียวกัน ถ้าเปลี่ยนไปจากนี้ถือว่าเป็นสิ่งที่แวดล้อมที่เพิ่มเติมขึ้นมาใหม่ เช่น ค่าครองชีพสูงขึ้น ก็ต้องยอมรับและเผชิญกับมัน พยายามลดปัญหาลงให้เหลือน้อยที่สุด

●ปลายปีที่ผ่านมามีผลวิเคราะห์ว่าสื่อแขนงต่างๆ มีแนวโน้มถูกเลิกจ้างเป็นอันดับ 1 มีอะไรอยากบอกนักข่าว หรือคนรุ่นใหม่ที่ดีจะทำอาชีพนี้?

ความจริงในรอบ 3-5 ปีที่ผ่านมา ความเปลี่ยนแปลงในโลกที่เรียกว่าระยะ “เปลี่ยนผ่าน” ไม่ใช่เฉพาะสื่อมวลชน แต่เกิดขึ้นทุกสาขาอาชีพ รวมถึงประเทศต่างๆ ทั้งโลก ไม่ใช่เฉพาะประเทศไทย โลกถึงคราวเปลี่ยน ใครไม่เปลี่ยนหรือปรับปรุงก็เจ๊งอีกด้วยทุกคน สื่อมวลชนก็เป็นส่วนหนึ่งที่ต้องปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลง หรือเป็นไป คือถ้าไม่ปรับปรุงก็ต้องมีอันเป็นไป เพราะฉะนั้นขอให้นักข่าวอยู่กับความจริงและหายใจเข้าไว้ ถ้าไม่อยู่กับความจริงจะเพ้อเจ้อ ถ้าไม่หายใจก็หมดลม คือต้องเคลื่อนไหว แอ็กทีฟ ทำงานไป

●เห็นด้วยไหมกับคำพูดที่ว่า ‘เดี๋ยวนี้ใครก็เป็นสื่อได้’ แค่มีสมาธิโทร ความแตกต่างระหว่างสื่ออาชีพกับสมัครเล่นคืออะไร?

ตั้งใจที่ทุกคนอยากเป็นสื่อ จะได้มาตระกากล้าปากด้วยกันมากๆ (หัวเราะ) ถ้าเป็นสื่ออาชีพ อยู่ในงานจริงจะรู้รายละเอียดปลีกย่อย ทุกอาชีพมันเป็นเรื่องของความรู้เฉพาะงาน ไม่ได้เสมอกัน เท่ากันไปหมด แต่ใครจะมาร่วมเป็นสื่อก็ไม่ได้รังเกียจ

●ความได้เปรียบ-เสียเปรียบของสื่อออนไลน์ที่เป็น ‘สื่อใหม่’ กับสื่อเก่าซึ่งมีฐานจากหนังสือพิมพ์กระดาษ แล้วมามุ่งออนไลน์คืออะไร?

ถ้ามีรากเก่ามากก็เป็นสิทธิอันชอบธรรมที่ควรจะงอกเงยได้เร็ว เป็นทุนเก่า ในขณะที่สื่อออนไลน์ใหม่ก็อาจต้องอาศัยเวลา ที่ไม่ต้องอาศัยเวลาคือ ทองคำกับเพชร เพราะยังงอกก็มีราคาอยู่แล้ว

●จากยุคที่สื่อถูกเรียกว่าฐานันดรที่ 4 มองอย่างไรเมื่อวันนี้สื่อถูกวิพากษ์อย่างดุเดือด

ถ้ารู้ตัวว่าเป็นสื่อก็ต้องยอมรับว่ามีรายจ่ายอย่างนี้ คือคือรายจ่ายที่ต้องจ่าย ในขณะที่อาชีพอย่างเราวิพากษ์วิจารณ์คนอื่น เรามีสิทธิที่จะถูกวิพากษ์วิจารณ์เหมือนกัน

สื่อก็ต้องเสนอข่าวตามกระแส ไม่เสนอสิทธิขบถเท่ากับปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ สื่อต้องพิจารณาว่ามีความประเด็นน่าสนใจไหม เมื่อน่าสนใจก็ต้องทำ

●จะทำอย่างไรดี นายกรัฐมนตรีก็โดนสื่อบอยมาก?

จะไปทำอะไรได้ หัวเราะไป ไม่ตื่นเต้น เรื่องพวกนี้เหมือนลมพัดมาเดียวก็พัดไป ที่เราไม่ชอบใจเพราะลมมันร้อน เดี่ยวลมเย็นก็มา ถ้าคิดได้อย่างนี้ก็ดี เดี่ยวเดี๋ยวก็ลมแล้ว เอ๊ะ! เมื่อวานตำเราเรื่องอะไรนะ (หัวเราะ) จริงๆ เรียกว่า ถูกวิพากษ์วิจารณ์ดีกว่า อย่าเรียกว่าตำเลย สมัยก่อนเราก็เคยโดนตำเยอะ แต่ตำเรื่องไม่จริง ก็เลยยิ้มไป ถ้าเหลือบ่ากว่าแรงก็ไปฟ้องร้องกันเอาเอง ไม่เหลือบ่ากว่าแรงก็อดทนกันไป แต่ถ้ารู้จักอาชีพของตัวเองก็จะถือว่าเป็นเรื่องปกติ

(อ่านต่อหน้า 7)

(ต่อจากหน้า 2)

●สมัยก่อนโดนฟ้องบ่อยไหม?

โอ้ยยย โดนประจำ แต่คดีแรกที่ขึ้นศาลไปเป็นพยานจำเลยให้หมดสุด แสงวีเชียร ที่โดนธรรมนูญ ลัดพลี ฟ้องเพราะพูดเรื่องการยกยอกของจากบ้านเชียง หมอสุดเป็นจำเลย

ที่ 1 เราก็ต้องไปช่วย ตอนนั้นอายุ 20 กว่าๆ
สุดท้ายศาลยกฟ้อง

●ถ้าตอนนี้ ‘ขรรค์ชัย บุนปาน’ คือ
วัยรุ่นคนหนึ่งที่กำลังหาทางเดินของ
ตัวเองในยุคที่สื่อไม่ได้รุ่งเรืองเหมือน
ในอดีต จะยังตัดสินใจเป็นนักข่าวอยู่
ไหม?

เป็นๆ (พยักหน้า) รู้สึกว่าเครื่องไม้เครื่องมือสมัยนั้นสนุกกว่าสมัยก่อนเยอะ แต่ก่อนมีแค่ปากกา ไม่บรรทัดยังต้องหาเลย (หัวเราะ) พิมพ์ผิดก็แพง ต้องเขียนด้วยลายมือ ปากกาถูกลื่นก็ยังไม่ค่อยมี ส่วนใหญ่ใช้หมึกซึมกันทั้งนั้น ปากกาตามแรกที่ใช้ตอนเป็นนักข่าวยี่ห้อ Pilot ยุคนั้นมีองค์ประกอบแวดล้อมที่ทำให้เราอยู่นิ่งไม่ได้ มนุษย์ต้องหาทางออกในทางที่ดี ยังเป็นช่วงที่เรายังเป็น Undeveloped Country ประเทศยังไม่เจริญ คนยังขาดพลเมืองมีแค่ 18 ล้านคน ตอนนี่ 70 ล้านต้องแย่งกันกิน แย่งกันอยู่

●บรรยากาศในอดีตของมติชน นอก
เหนือจากเวลางานแล้วทำอะไรกัน
บ้าง?

เล่นกีฬา แต่ก่อนสนุก ตะตะกร้อกันเป็นหมู่ ทุกคนได้ออกกำลัง ถ้าส่งเสริมให้เล่นกีฬาก็เท่ากับตัดเรื่องยารักษาโรค ตอนนั้นใส่รองเท้าหนังยาง บางทีก็ไม่ได้เลย (หัวเราะ) สมัยที่เด็กหลังของมติชนยังไม่ได้สร้าง มันเป็นสนามของโรงเรียนมัธยม น้ำท่วมประจำ ตำรวจยังเคยมาวิสามัญฆาตกรรมบ่อยแถมนี้

●ล่าสุด มติชนกลับมาจัดงาน ‘สมาน
มิตรบรรเทอง’ อีกครั้ง หลังเว้นวรรค
ไป 3 ปี?

เหงา (หัวเราะ) ไม่ใช่หรอก เราคิดว่าอยากจะเป็นสถานที่หนึ่งซึ่งพี่ เพื่อน น้องมาเจอด้วยความสนุก บันเทิงใจ รื่นเริงโดยไม่มีจริตมารยาเข้าหากันเท่านั้นเอง ซึ่งก็ค่อนข้างเป็นผล เราทำด้วยความสบายใจ เจอกันได้คุยสารทุกข์สุกดิบ ทุกคนน่าจะดีใจที่ได้พบปะกัน

●ในช่วงขาลงของสิ่งพิมพ์ที่พูดกัน
ว่าคนอ่าน ‘หนังสือ’ น้อย ทุกอย่าง
หาได้จากอินเทอร์เน็ต แต่กลับยังมี
สำนักพิมพ์ใหม่ๆ เกิดขึ้นสวนกระแส?

ในความเปลี่ยนแปลง ใครเห็นความอยู่
รอด เขาก็ทำ ก็ขอให้ทำอย่างสมจริง จำนวน

คนในสำนักพิมพ์อาจน้อยลง แต่มีความ
สามารถมากขึ้น

●ปีนี้รายการ ‘ขรรค์ชัย-สุจิตต์ ทอด
น้องท่องเที่ยว’ เดินทางเข้าสู่ปีที่ 3 จะ
พาแฟนฯ ไปเที่ยวที่ไหนบ้าง?

ก็แล้วแต่ ขึ้นอยู่กับคณะทำงาน เราเป็นแค่เด็กคนหนึ่ง (ยิ้ม) รู้สึกแอบปี มีความสุขไปเมืองอะไรก็ได้ อย่างตอนไปพระตำหนักดาราภิรมย์ ที่แม่ริม เชียงใหม่ ที่ออกอากาศเมื่อเดือนธันวาคม ก็โชคดี ไปเจออากาศดี ส่วนเดือนมกราคมจะไปเมืองโบราณศรีมโหสถ ปราจีนบุรี บ้านเก่าสุจิตต์เขา นี่เคยไปนอนบ้านสุจิตต์ตั้งแต่เป็นนักเรียน ม.7 ม.8 พอเข้าเรียนคณะโบราณคดีก็ไปอีก ที่นี้ไปชุดเลย ตอนนั้นอยู่ปี 1 เมื่อ พ.ศ.2509

●พอใจกับผลตอบรับมากนักน้อยแค่ไหน?

ดี รายการนี้ถือว่าได้ผลระดับหนึ่ง เพราะ
สุจิตต์เป็นคนนำความรู้ที่มีอยู่แล้วมาไขให้

กระจ่างขึ้น นี่คือสิ่งที่หายาก เขาเป็นคนให้
แสงสว่างเพิ่มขึ้น ให้คนเห็น คนคิด ใคร
ก็ตามที่เพิ่มความสว่างให้แก่โลกในทางที่ดี
ก็ดีทั้งนั้น ส่วนบุคคลิกส่วนตัวจะยังงี้ก็เรื่อง
ของมัน (หัวเราะ)

●ทุกวันนี้ยังเดินทางอยู่ไหมในช่วงที่
ไม่ได้ถ่ายทำรายการทอดน้องฯ?

อ้อ ชอบอยู่แล้ว ก็หาว่าดี หาเมืองเก่าไป
เที่ยว สนุกดี เพราะเรารัก มันเป็นความสุข
ได้ไปดูก็เพลิน ผีเผอไม่กลัว เป็นเพื่อนกัน
ถือเป็นซีเนียร์ กับจูเนียร์ ใครไปก่อนก็ซีเนียร์
(หัวเราะ) ถึงหลายแห่งเคยไปมาแล้ว แต่พอ
ไปอีกก็จะได้เจออะไรใหม่ๆ ที่ไม่เจอตั้งแต่เด็ก
หรือสมัยเรียนหนังสือเลย อย่างน้อยความ
ทรุดโทรมก็ทำให้เห็นอนิจจังว่าเบ๊เบ๊เดียวก็ไป
แล้ว อย่างพิษณุโลก ไปดูปูนปั้น มหัตศรรย
มาก อยู่มาตั้งหลายร้อยปี วัดพระพุทธชิน
ราชก็โอโห ชลังจะตาย อะไรทั้งงาม ก็ยอมรับ
ว่างาม อะไรที่ดีกับปกติ ของดีมีอยู่ ไม่เห็น
เป็นปัญหา ไม่ต้องดิ้นไปหาเรื่องดีให้กลุ่ม ไอ้

นั่นก็ไม่ได้ ไฉนก็ไม่ได้ โดยทั่วไป ถ้าคนเกิดมา
ตำหนิ จะเห็นอะไรไม่ได้ไปหมด

●เครื่องมือที่มีโครงการ ‘เผยแพร่ความรู้ เชิดชูศาสนา พัฒนาแหล่งน้ำ ล้ำคลอง’ ซึ่งประสบความสำเร็จมาก โดยเฉพาะในปีที่ผ่านมา?

ใช่ๆ เราตั้งใจที่มติดชนได้เป็นตั้งไม่ขัดกัน
หนึ่งซึ่งช่วยให้ทุกคนสว่างขึ้น ไม่ขัดเหมือน
ดาบสองคม ถ้าไม่สร้างความสว่าง ก็เผาคน
อื่น โครงการนี้ตอนนี้ก็ยังดำรงอยู่ เพราะรู้สึก
ว่าโลกจะหนี 3 อย่างนี้ไปไม่พ้น ส่วนอื่นก็เป็น
บริบทเสริม แต่เรื่องใหญ่ๆ จะอยู่ที่ 3 สิ่งนี้

●ก่อนหน้านี้ ค่ายมติดชนจับมือกับมูลนิธิโครงการตำรามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ล่าสุด ก็เซ็นเอ็มโอยูกับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถือเป็นการเน้นย้ำความเป็น นสพ. ของ ‘ปัญญาชน’ ที่มุ่งนำเสนอข้อเท็จจริงแก่สังคม?

ความรู้คือสิ่งที่ต้องแสวงหาอยู่เสมอ
อาชีพอย่างเราต้องเกี่ยวข้องกับวิชาความรู้
ไม่จำเป็นต้องไปทำอาชีพอื่น การเซ็นเอ็มโอยู
ครั้งนี้ก็เป็นการออกเงยและงอกงาม เราก็จะ
มีความรู้เพิ่มขึ้น สังคมโดยรวมก็ได้ประโยชน์
ด้วย

●ในยุคที่สื่อกระดามเฟื่องฟู บรรยากาศของ นสพ. ในช่วงใกล้เลือกตั้งเป็นอย่างไรบ้าง?

โอ้ยยยย คึกคัก เพราะเป็นสื่อที่เป็นหลัก
ถ้าชื่อเสียงไม่หนักหนา นสพ. การเมืองนี้ขึ้น
ได้เลย แต่ถ้าชื่อเสียงหนัก ก็ขึ้นได้น้อย
หน่อย (หัวเราะ)

●ชี้นำไปทางไหน?

ก็ต้องทางประชาธิปไตยอยู่แล้ว เพราะ
เราไม่เห็นด้วยกับการปฏิวัติรัฐประหาร

●พรรคการเมืองตอนนี้ ไม่ว่าพรรคเก่าแก่หรือตั้งใหม่ ต่างจัดเอาประเด็นคนรุ่นใหม่มานำเสนอ?

ทุกคนมองเห็นว่ามีความเปลี่ยนแปลงใน
โลกนี้เยอะ คนรุ่นใหม่จึงจำเป็น เพราะคนรุ่น
เก่าก็เจ็บ ชรา ล้มหายตายจากกันไปเป็นเรื่อง
ปกติ ถ้าไม่ฝากความหวังไว้กับลูกๆ หลานๆ
จะไปฝากกับใคร ที่สำคัญคือการตัดสินใจ
อะไรก็ตาม ทั้งหมดควรเป็นไปเพื่อคนส่วนใหญ่
ถ้าเอาประโยชน์ของคนส่วนใหญ่เป็น
ตัวนำก็จะอยู่ได้ แต่ถ้าเอาแต่ใจตัวเอง ใช้แต่
อำนาจ ก็เหนื่อย รอดลำบาก

●เครื่องมือที่มุ่งสร้างสรรค์งานอีเวนต์เยอะมาก?

เป็นการหารายได้สุจริต และเราเห็นคุณค่า
ในงานที่ทำ เพราะเป็นประโยชน์ต่อคนส่วนใหญ่
อย่างเรื่องยางพารา “มติดชน” ร่วมจัดงาน
วันยางพาราบึงกาฬต่อเนื่องมาหลายปี อีเวนต์
ของ “ประชาชาติธุรกิจ” ซึ่งจัดที่เชียงใหม่มา
แล้ว 3 ครั้ง ก็เป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่น เพราะ
เราคิดถึงผู้อ่านโดยตรง ว่าเขาควรจะได้ดูจาก
สิ่งที่เขามี ผู้รับผิดชอบต้องเอาใจใส่ หน่วยงาน
ต้องเอาใจใส่ ต้องมองกว้าง มองไกล มองลึก
ต้องคิดถึงสถาบันการศึกษาที่ทำวิจัยเรื่องต่างๆ
บางอย่างความสามารถของคนไทยเราถึง แต่
ยังไม่มีใครทำอย่างจริงจัง

●‘มติดชนคาเดมี’ คึกคักมากในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา มองในอนาคตอย่างไร?

คิดว่าน่าจะพัฒนาตัวเองขึ้นไปเรื่อยๆ ทำ
ในสิ่งที่สนองต่อคนส่วนใหญ่ เราเองก็ตั้งใจ
ถ้ามาเรียนที่มติดชนคาเดมีแล้วไปประกอบ
อาชีพได้ เท่ากับส่งเสริมคนให้มั่งคั่งอย่าง
สุจริต มีอาชีพที่ดี ส่วนเรื่องทัวร์ก็เป็นสิ่งที่
เรารัก เราชอบ เราคร่ำหวอดว่าควรจะเกื้อกูล
แบ่งปันความรู้กันได้ นักวิชาการที่เชิญมาเป็น
วิทยากรก็เด่น ลูกทัวร์ก็ดี ประทับใจหมด
ยอดเด่นมีหลายยอด (หัวเราะ)

●เมื่อเข้าอ่านอะไรก่อนออกมาทำงาน?

อ่านหนังสือพิมพ์! มติดชน ชาวสด
ประชาชนก็ต้องอ่านอยู่แล้ว ไทยรัฐก็อ่าน
ทุกวันในฐานะศิษย์เก่า สยามรัฐก็ต้องอ่าน
เหมือนเพื่อนเก่า เพราะเป็นบ้านเก่า กลาง
คืนก่อนนอน อ่านหนังสือเล่ม ด้วย‘ตูน’ก็อ่าน
และที่อ่านอยู่ตอนนี้คือเรื่องเมืองพะเยา ของ
สุจิตต์ วงษ์เทศ ยังไม่จบ แต่บางเล่มอ่าน
รวดเดียวจบเลย บางทีอ่านถึงตีสอง การอ่าน
หนังสือไม่เกี่ยวกับอายุ ถ้าร่างกายไหวก็เพลิน
ได้ความรู้เพิ่ม

●คิดว่าสถานการณ์อีอีอีครึมในยุคเปลี่ยนผ่านของสื่อโดยรวมจะจบเมื่อไหร่

ไม่ยุติหรอก สื่อใช้คนน้อยลง ขึ้นอยู่กับ
งาน ปัจจัยหลายอย่าง คน สถานที่ เวลา
สถานการณ์ไม่มีนิ่ง ก็ทำงานไป มีปัญหาอะไร
ก็แก้ไขกันไป

●สุขภาพตอนนี้เป็นอย่างไรร่าง ?

สุขภาพประเทศหรือส่วนตัว? สุขภาพ
ประเทศก็คล้ายๆ ส่วนตัว คือมีแต่ทรุดลง
(หัวเราะ)

●แต่ยังหัวเราะได้อยู่?

อ้าว! ก็การหัวเราะคือบำเหน็จ คือโบนัส
ของการเกิดมามีชีวิต

●สุดท้าย จากการที่มติดชนมีกำไรต่อเนื่อง แผนงานปัจจุบันและอนาคตเป็นอย่างไร

หนึ่ง สงบเสถียรเฉยๆตัวทำงานไป อย่า
ไปหรือหาเพื่อเจอ แต่ทำให้หนักแน่น โลก
นี้ ไม่ใช่แค่อาชีพเรา อาชีพอื่นก็ต้องพัฒนา
เพื่อความมั่นคงอยู่รอด และต้องเป็นไปเพื่อ
คนส่วนใหญ่ด้วย ทั้งหมดนี้ รัฐบาลจะเอาไป
ใช้บ้างก็ได้ (หัวเราะ)